

НИТО ДА ГИ СТРѢВАМЕ, ПОНЕЖЕ СМЕ РИМЛЯНЕ.

22 И стѣчеше сичкѣо народъ на врѣхъ нѣхъ, ѿ воеводы те като ѿмъ содрѣхъ дрѣхѣ те, заповѣдѣхъ да ги вѣатъ съ тоѣги.

23 И като ги вѣхъ многѣ, тѣрихъ ги въ темница та, ѿ зарадѣхъ на темничныятъ стражъ да ги вѣрди цврѣствѣ.

24 Който като земѣ такава заповѣдъ, тѣри ги въ най-вжтрешна та темница, ѿ стина ѿмъ нозѣ те въ кладѣ.

25 И въ полнощъ Павелъ ѿ Сѣла молѣхасе ѿ слѣвѣхъ Бѣа: ѿ слѣшахъ ги вжрзани те въ темница та.

26 И внезапъ быдѣ голѣмо землетресѣнѣ, щото се поклѣти ѿсновѣнѣ то темнично: ѿ тоѣ часъ се ѿворѣхъ сички те вратѣ, ѿ развжрзахасе вжрзѣла та на сички те.

27 А темничныо стражъ като се совѣдѣ, ѿ видѣ ѿворѣны вратѣ те темничны, ѿзвадѣ нѣжатъ, ѿ ѿскаше да се оѿвѣе понеже мѣслѣше че са поѣвѣгнали затѣборени те.

28 Но Павелъ ѿзвыкѣ съ голѣмъ гласъ, ѿ рече: не дѣй стрѣва нѣкое зло на сѣбе си: зашто сме тѣка сички те.

29 И поискѣ свѣщѣѣ ѿ вскочи вжтре, ѿ съ трепѣранѣ припаднѣ къ нозѣ те Павловы ѿ Сѣлины:

30 И ѿзвѣде ги вжнъ, ѿ

рече: господѣ, що трѣбѣва да правимъ да се спасѣмъ;

31 А ѿнѣ мѣ рѣкохъ: повѣрѣвай въ Гѣа 'Исѣса Хрѣта, ѿ ще да се спасѣшъ тѣ ѿ сичкѣо твоѣ дѣмъ.

32 И проповѣдѣхъ мѣ слѣво то Господне, ѿ на сички те който вѣхъ въ дѣмъ мѣ.

33 И земѣ ги въ тоѣ ѿстылатъ часъ презъ нощъ та, ѿ ѿзмы ги ѿ рѣны те, ѿ крѣстѣсе самъ ѿ сички те мѣ дѣмѣшни ѿвѣе.

34 И като ги вѣвѣде въ дѣмъ си, предложѣ ѿмъ трапѣза, ѿ возрадѣвѣсе со сичкѣатъ си дѣмъ, зашто повѣровѣ въ Бѣа.

35 И като самнѣ, прѣтихъ воеводы те ѿ толгонѣсцы те, ѿ говорѣхъ: пѣстнѣ ѿнѣмъ чѣловѣцы.

36 И казѣ темничныо стрѣжъ тѣмъ дѣмъ на Павла: зашто са прѣтили воеводы те да вы пѣстѣме: сегѣ си ѿзлѣзте, ѿ ѿдѣте си со здравѣ.

37 А Павелъ ѿмъ рече: като ны вѣхъ прѣдъ народѣтъ безъ сѣдъ, който сме Римляне, фжрлѣхъ ны въ темница та, сегѣ тѣмъ ли ны ѿзѣдатъ; не вѣва (това) такѣ: но да дѣѣдатъ ѿнѣ самѣ ѿ да ны ѿзѣдатъ.

38 И казѣхъ толгонѣсцы те тѣмъ дѣмъ на воеводы те: ѿ ѿнѣ като чѣхъ че са Римляне, оѿплашихасе.